

medmindre Sundhedsstyrelsen da vil gaa til at anklage disse Læger til Fortabelse af jus practicandi, ellers kunne de overhovedet ikke indstævnes til at give Møde for Sundhedsstyrelsen, og det kunde dog være, der ikke var nogen Grund til det. Sundhedsstyrelsen kunde naturligvis, hvis den vilde gøre det, anklage disse Læger til Fortabelse af jus practicandi og henstille til Justitsministeren at bekræfte det. Justitsministeren vilde sandsynligvis ikke bekræfte det. Men det vil Sundhedsstyrelsen ikke gøre, thi Sundhedsstyrelsen ønsker kun at faa de nøjagtigste Oplysninger om dette Forhold i det hele taget. Men naar der staar i Loven om Sundhedsstyrelsen, at den kan afæske Embedslæger Erklæringer — og det staar der —, saa spørger jeg den højtærede Justitsminister: Er saa Sundhedsstyrelsen ikke berettiget til at afæske Karantænelægen en Erklæring om de ham underlagte Læger, og er Karantænelægen berettiget til at lade være at svare paa det Spørgsmaal? Justitsministeren oplæste en Skrivelse, hvori der stod, at Karantænelægen havde faaet den Opfattelse af en Samtale med et af Sundhedsstyrelsens Medlemmer, at denne Erklæring skulde bruges i Anledning af en partiel Uoverensstemmelse med Justitsministeriet. Justitsministeren kunde lige saa godt have oplæst det, som Sundhedsstyrelsen havde svaret: at det var ganske urigtigt, en saadan Udtalelse var ingen Sinds fremsat af noget som helst af Sundhedsstyrelsens Medlemmer. Det have samtlige de af Sundhedskommissionens Medlemmer, der have haft med den Sag at gøre, sagt aldrig har været Tilfældet. Jeg synes, at den højtærede Justitsminister her har brugt den samme Trafik, han brugte til at begynde med, og som man kan kalde at jonglere med Sagen frem og tilbage og ud og ind, saaledes at det er meget vanskeligt, tror jeg, for Medlemmerne at følge med i denne Sag.

Forholdet, som vi skulle holde fast paa her, og som man ikke kommer bort fra ved nok saa mange Jonglørkunster, er dette, at der er kommet en meget vægtig Anklage over Stadslæge Hoffs Embedsførelse, over, at han har ansat Læger, som han vidste umiddelbart i Forvejen havde været hengivne til stærk Misbrug af Morfin. Den ene Læge blev, som sagt, tvangsindlagt, umiddelbart forinden han blev fast ansat. Og med Hensyn til den anden Læge foreligger der efter Karantænelægens egen Erklæring Oplysning om, at han omtrent paa det Tids-

punkt, hvor han blev ansat, i 1906, ogsaa var stærkt hengiven til Misbrug af Morfin. Angaaende disse Læger har Sundhedsstyrelsen udtalt, at den synes ikke, de kunne blive ved at være Embedslæger, og overfor dette har Justitsministeren ment at kunne klare det ved at citere en Erklæring eller Udtalelse af mig angaaende Dr. Erslev om, at det var en bekendt Sag, at Folk kunde rette sig for deres Morfinisme, derfor kunde det godt forsvares en 8 Dages Tid at lade en tidligere Morfinist vikariere. Nej, saadan kan man ikke klare denne Sag. Jeg spørger igen den højtærede Justitsminister: Hvad vil Justitsministeren gøre overfor disse Embedslæger? Vil han følge Sundhedsstyrelsens Indstilling og afskedige dem fra deres Embeder, eller hvilken Undersøgelse vil Justitsministeren sætte i Gang? Det kommer ikke den Undersøgelse ved, som skal sættes i Gang imod dem angaaende en eventuel Fortabelse af jus practicandi. For Sundhedsstyrelsen ved meget godt, hvordan den skal anstille den, det behøver jeg ikke at spørge Justitsministeren om. Vi have nemlig været med til at lave denne Lov, og jeg har været med til at sidde i den Kommission, som har lavet denne Lov, og jeg kender baade Forudsætningerne for Lovens Tilblivelse, og hvad der er Meningen med den. Og en af Forudsætningerne, som alle vare enige om, da man lavede denne Lov, var netop, at vi skulde have en Lægeansvarlighedslov, og det var noget, som Lægerne først og fremmest selv havde ønsket. Navnlig vare de Medlemmer, som sad i denne Kommission, alle som een enige om, at vi skulde have en Lov, hvorved man kunde ramme Misbrug af Alkohol og Misbrug af Morfin, det blev fremhævet meget kraftigt. Men det er ikke at ramme det, at anbringe saadanne Folk, som ere eller lige have været kroniske Morfinister, i ansvarsfulde Embedsstillinger, og jeg retter nu det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Hvad agter den højtærede Justitsminister at gøre i Anledning af den Indstilling, Sundhedsstyrelsen har gjort om, at disse Læger skulde afskediges? Vil Justitsministeren paatage sig Ansvar for, at disse Læger fremdeles blive siddende i deres Embeder?

Justitsministeren (Billow): Jeg vil undersøge Sagen mere grundigt og med større Samvittighedsfuldhed, end Sundhedsstyrelsen har gjort, inden jeg skrider til at afskedige en Mand, som har været